

[Sønderup.]

Mærke til, at det synes, som det slet ikke er gaaet op hverken for Socialdemokrater eller Kommuniste, at vi befinder os i en helt anden Situation, end Tilfældet har været forhen. Vi har jo haft mange bange Anelser med Hensyn til, hvad Fremtiden skulde bringe os, naar nu Krigen var forbi, og særlig paa det Omraade, vi nu beskæftiger os med, har vi næret bange Anelser i Retning af, at vi skulde komme til at staa over for Problemer af en Art og et Omfang, som vi slet ikke kunde magte. Jeg tænker i den Forbindelse paa den Ængstelse, vi har næret med Hensyn til Beskæftigelsesproblemet i det store og hele, og det er besynderligt at lægge Mærke til, at til Trods for at der er det Lyspunkt, at de bange Anelser har været fuldstændig overflødige, saa bliver man fra Arbejdernes Side ved med at argumentere ud fra den Opfattelse, at Situationen stadig er den, at man mangler Beskæftigelsesmuligheder, medens Forholdet er det stik modsatte.

Der er Beskæftigelsesmuligheder nok. Det, det drejer sig om, er at faa Arbejdskraften hurtigst muligt ledet derhen, hvor der er størst Brug for den. Det drejer sig i Dag ikke om Rationering og Fordeling af Beskæftigelsesmulighederne, nej, det drejer sig om at lægge det saaledes til Rette, at Arbejdskraften hurtigst muligt kan komme hen til alle de mange forskellige Omraader, hvor der er saa haardt Brug for den. Jeg mener, at ethvert af de Lovforslag, som i disse Tider forelægges i Forbindelse med Arbejdsløshedsloven, som Helhed netop maa tage Sigte paa at fremme de Muligheder og Betingelser, der skal til, for at vi kan faa Arbejdskraften derhen, hvor der er saa haardt Brug for den, og idet jeg haaber, at det foreliggende Lovforslag kan yde sit Bidrag i saa Henseende, vil mit Parti med Glæde yde sit til hurtigst muligt at faa det ophøjet til Lov. Jeg vil dog til sidst bemærke med Hensyn til de Forhaabninger, man fra kommunistisk og til Dels socialdemokratisk Side har ytret, og som gaar ud paa, at det skulde kunne lykkes at faa lempet de forskellige Bestemmelser, hvad angaar Karenstid og 26 Ugers Bestemmelsen, at jeg haaber, at det ikke skal lykkes dem at faa disse Ønsker realiseret, for det vil efter min Opfattelse betyde en Forringelse med Hensyn til at naa det Formaal, som vi tilstræber, og det kan vi ikke gaa med til.

Rytter: De Ændringer, der foreslaas ved det foreliggende Lovforslag vedrørende Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. v., vil mit Parti give Tilslutning.

Naar den højtærede Arbejds- og Socialminister er gaaet til en principiel Ændring, som den, det foreliggende Lovforslag rummer, navnlig med Hensyn til Ophævelsen af Bestemmelsen om de Arbejdskort, som blev indført i 1942, maa der naturligvis have foreligget tungtvejende Argumenter, efter hele den Indstilling, som den højtærede Arbejds- og Socialministers Parti dengang havde, og der kunde for saa vidt være Anledning til at complimentere den højtærede Arbejds- og Socialminister i Anledning af Fremkomsten af det foreliggende Lovforslag, der maa siges at kvittere en væsentlig Del af det Initiativ, man tog i 1942.

I øvrigt mener jeg nok, at der er Grund til at fremhæve, at Arbejdskortordningen i sin teoretiske Udformning nærmeste sig det ideelle, men Praksis har vist noget andet, og Grunden hertil har navnlig været, at Kontrollen har svigtet, især over for de Arbejdere, der er løst beskæftigede, og over for de arbejdsløse. Jeg er egentlig ikke utilbøjelig til at tro, at Arbejdskortene nærmest har bevirket en Tendens til at svække Arbejdsløshedskassernes og Kontorbestyrernes Samvittighed og Initiativ, idet man har haft en Tilbøjelighed til at regne med, at nu havde man disse Arbejdskort, og naar den formelle Side af Sagen var i Orden, vilde det ogsaa dermed være berettiget at udbetale Understøttelse.

De yderligere Kontrolforanstaltninger, som foreslaas i Lovforslaget, regner jeg bestemt med vil have en vis Betydning, men efter min Mening vil det være ganske afgørende nødvendigt, at Arbejdsløshedskassernes Bestyrelser bliver klar over, at der paalægges dem et meget betydeligt moralsk Ansvar og en meget betydelig Forpligtelse til at gribe ind i alle de Tilfælde, hvor der er Fare for eller Mistanke om Misbrug. Men jeg kunde tænke mig, at det yderligere vilde have en vis Betydning, at man i Arbejdsløshedskasserne valgte Embedsmændene paa en saadan Maade, at de i saa vid Udstrækning som muligt blev uafhængige. De Forhold, hvorunder Embedsmændene vælges i disse Kasser, er, saa vidt jeg ved, lidt forskellige de forskellige Steder, men jeg tror, at det vilde medvirke til en Klaring af dette Spørgsmaal og en Afvæbning af en Del af Kritikken, hvis man paa dette Omraade fandt frem til saadanne Valgformer, at man med Rette kunde sige, at Embedsmændenes Uafhængighed af Medlemmerne var saa fuldkommen som mulig.

Men det vil ogsaa være nødvendigt, hvad angaar de menige Medlemmer, at gaa ind i en Oplysning om, at det nu er nødven-